Безлюддя. Глуш. Зеленувате
Проміння скрізь. І голоси
Ті, що на них завжди багаті
Липневі сонячні ліси.

Сюрчання хорів ненастанних,
І скрип дерев, і вдалині,
Між звуків дивних, хоч і знаних,
Мотор на річці у човні.

Ні, ще! Вважай! Крізь міріади
Листків зелених, плащ земний,
Шум, що не відали дріади,-
Вгорі пропелер гомінкий.

Не знаю, тут, де полюс близько,
Чи він ходив, колишній Пан,-
Але шипінням василіска
Його збентежив би біплан.

Гудіння хижого металу
І влада розуму сім'ю
Богів днедавніх розігнали,
І промінь світить у гаю.

Замовкнув ліс в тьмянім хоралі,
І йдуть із глибини степів
Електроплуг, електротралер —
Дива майбутніх наших днів.